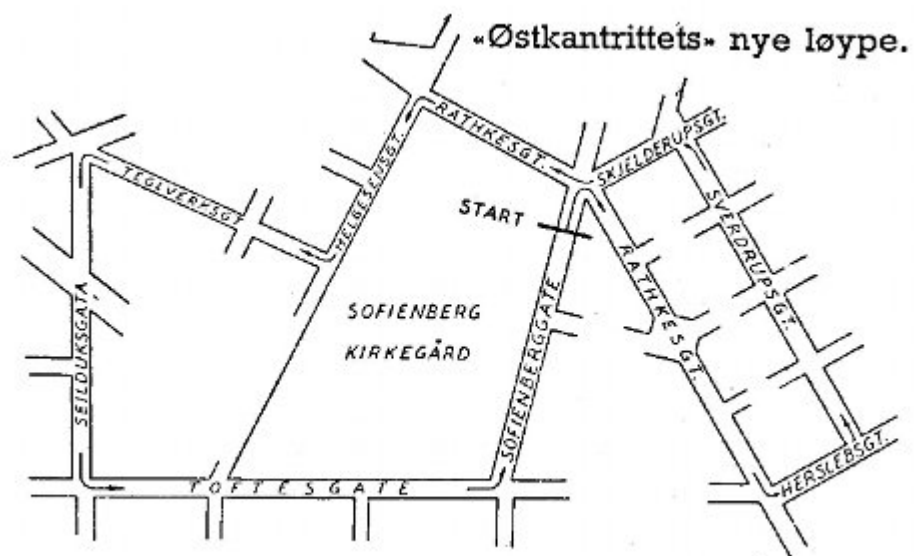

I·F·FRØY

1-10-1928

OSLO

Løypa er ca. 2500 m og der kjøres 20 runder så samlet distanse blir ca. 50 km.

I 1970 gjenoppsto den med løype rundt Manglerud Senter.

Det siste Østkantrittet ble arrangert i 1977. Biltrafikken ble for stor.

Innledning

Det er viktig for alle foreninger å ha en identitet, en historie som viser utvikling i medgang og motgang. Å bygge opp et arkiv er viktig, et arkiv der man kan å gå tilbake for å se hva klubben drev med i de forskjellige perioder, hvem som gjorde hva og hva som ble besluttet.

Klubben hadde et slikt rikholdig arkiv fra starten av i 1928. Alle protokoller, premier og resultater var behørig samlet sammen og lagret, først hos Ole Engen i en kjellerbod stilt til vår rådighet av borettslaget. Senere ble arkivet flyttet til Høyenhall skole, fordi borettslaget trengte boden. Dette ble skjebnesvangert. I 1997 begynte det å brenne på Høyenhall skole og alt IF Frøy eide, både ergometersykler, massasjebenker og ruller, men også hele arkivet, med unntak av noen få papirer, ble flammenes rov.

For kommende slekter er det viktig å ha kunnskap om historie. Klubben har startet et møysommelig arbeid med å rekonstruere lederrekkefølge, store arrangementer, innehavere av Norgesmesterskap og rekorder, æres-medlemmer, markante skikkelser og lignende.

Hos tidligere formenn og andre er det dukket opp årsberetninger, innbydelser, Frøyposter og avisutklipp. Ut fra dette materialet og intervjuer med folk som sitter inne med viten om sykkelporten, og i særlig om IF Frøy, har det lyktes å lage en beretning om IF Frøy de første 75 år av klubbens historie. En takk til Thorleif Rohde som med glimrende kunnskap om klubben fra før og etter krigen har gitt verdifulle opplysninger. En takk også til Karsten Wiig som med sine 83 år husket de første årene på Høyenhall.

Takk også til Pål Johansen i PJ Trykk som påtok seg oppgaven med å gjøre de gamle bildene så leselige som mulig, og som uten vederlag har trykket denne beretningen.

Beretningen er delvis bygget på subjektive erindringer, så dersom noen har korrigeringer eller tilføyelser, ville det være fint å høre disse, så den endelige fortellingen om klubben de første 75 årene blir så riktig som mulig.

La oss håpe at kommende generasjoner er dyktige til å arkivere viktige dokumenter, slik at denne beretningen ikke blir siste kapittel i IF Frøys historie. Og for all del: Bevar arkivet brannsikkert!!

Ørnulf Pedersen

Wilhelm og Gunnar Trygg

Gunnar Trygg var en elitesyklist. Han engasjerte seg også sterkt i foreningslivet både i Frøy og på sykkelforbundets årsmøter. men det var Wilhelm som dominerte premielistene i en mannsalder.

Wilhelm Trygg var en ekte hjulrytter. 12 år gammel la han ut på sin første langtur sammen med broren Gunnar. 10 timer tok det å sykle den 12 mil langeturen til Magnor. Wilhelm hadde bygget sykkelen selv, og da han punkterte, stappet han litt høy i dekket og syklet videre.

I 1932 meldte Wilhelm og Gunnar seg inn i Oslo Sportsforening, en forening med de beste sykkelrytterne. De ble begge krets mestere i hver sin klasse, og en kveld skulle det være årsfest med premieutdeling. Brødrene hadde staset seg opp med fine gensere og topp moderne eplenikkere. Da vi kom til døra, forteller Wilhelm, var vi ikke fine nok. Vi måtte stå på gangen mens de andre spiste en fin middag. Til slutt fikk vi komme inn og hente våre premier. Det ga oss en trøkk vi ikke glemte, og etter dette forlot Wilhelm og Gunnar det borgelige OSF og meldte seg inn i AIF-klubben Frøy.

Wilhelm vant nordisk AKF-mesterskap både i 1938 og 1939. Til sammen har han syv norgesmesterskap å se tilbake på i AIF.

Merittlista hans er lang som et vondt år, krydret med muntre historier. Han fortalte selv denne:

Andre dagen i et tredagersritt hadde jeg opparbeidet meg et stort forsprang. Da kom jeg til en grind på siden av veien. Der sto det en gårdsarbeider med en svær kufflokk bak seg. Da ropte jeg til ham: Slepp opp grinda, la kuene gå!. Gårdsarbeideren så gjorde og kubølingen strømmet ut.

Jeg økte forspranget kraftig takket være den manøveren. 100 meter fra mål kom Harry Snell, verdensmesteren, og knep seieren. Hadde det bare vært ei ku til, hadde jeg vunnet!

Wilhelm Trygg ble i Frøy til 1957. Da ble Lørenskog Sykkelklubb stiftet, og siden han bodde i distriktet, ble han medlem der.

Det var på de lange distanser Wilhelm likte seg best, med rekorder på distansene Trondheim – Oslo., og på klassikeren Oslo – Lærdal. Denne rekorden ble slettet i 2000 med 2 timer, men tenk på den forbedringen av veier og sykler fra den tiden!

I 1945 fikk Wilhelm Trygg Norges Cykleforbunds gullmerke for sitt resultat på 60 km tempo med tiden 1.37.15. I 1950 satte Wilhelm Trygg norgesrekord på 70 km. med tiden 1.15.01. I 1951 hadde han den beste tiden på 10 km. med tiden 14.44 og i 1953 satte Trygg norgesrekord på 140 km. med tiden 3.45.04.

I 1954 fikk Wilhelm NCFs fortjenestediplom for sin aktive innsats.

Fra Trampe og Trå fra 1953 leser vi om resultater fra hjemlige ritt:

24. mai Wilhelm Trygg vinner 1. etappe av Viking-rittet og sammenlagt-seier.

31. mai Wilhelm Trygg vinner Hurdalen Rundt.

7. juni Wilhelm Trygg setter ny rekord over 140 km i Røykenvikrittet, tid: 3.45.04.

15. juli Wilhelm Trygg setter rekord på distansen Trondheim-Oslo, tid: 19.01.04.

25. august: Wilhelm Trygg setter rekord Lærdalsøra-Oslo med tiden 11.08.05.

Som 66 åring presset han seg fra Kirkenes til Oslo på 8 dager.

Wilhelm Trygg døde i 1989 i en alder av 71 år. Han kolliderte med en bil på landeveien under forberedelser til nok en deltakelse i Den Store Styrkeprøven.

1945 - 1950

All idrett hadde ligget nede under krigen. Nazistene hadde overtatt styre og stell av idretten, og denne ble da boikottet av den største delen av ungdommen. Oslo Cyklekrets' lokaler ble overtatt av Quislings menn, og i den perioden forsvant klubbens pokaler som sto utstilt på møterommet.

Foreningslivet kom raskt i gang etter freden i 1945, og den første formannen i etterkrigstiden var **Leif Olsen**. Han var arbeidsledig på den tiden, og hadde tid til å arrangere basar og andre inntektsgivende tiltak for å få klubbens økonomi på benene igjen.

Osvald Bunes overtok roret i 1946, 19 år etter at han satt i det første Frøystyret.

Etter den andre verdenskrig var det vanskelig med nær sagt alle varer, og vi leser om knappe tildelinger av sykler, reservedeler og dekk.

Thorleif Rohde ble valgt som leder i 1947, og i tre år førte han Frøyskuta med sikker hånd. Thorleif kom med i foreningen rett før den andre verdenskrig.

Det var Osvald Bunes som oppdaget hans organisasjonstalent. Allerede som 17-åring ble han ble valgt inn i Arbeidernes Idrettsforbunds utvalg for Sykkel. For dette og senere arbeid i Kretsen fikk han i 1948 Norges Cykleforbunds Fortjenestemerke.

Han var en lovende juniorrytter. En gang skulle laget til Stjørdal for å konkurrere i Arbeideridrettsforbundets mesterskap. Da var det å sette seg opp på lasteplanet til en bil med trebenker på hver side. Syklene ble hengt bak på lasteplanet. Ferden startet fredag etter arbeidstid med ankomst Trondheim lørdag. Etter en overnatting på skole der, bar det opp til Stjørdal søndag morgen for å hive seg på sykkelen og delta i et langt sykkelritt. Etter endt ritt gikk turen tilbake til Oslo med ankomst mandag morgen, klar til ny arbeidsdag.

Thorleif engasjerte seg også sterkt i skøytesporten, og innehadde også en rekke tillitsverv der. Han var før krigen oppmann i sykkelgruppa, og kom ved krigsutbruddet inn i illegalt arbeid. Som protest mot nazistene ble det besluttet at alle idrettslag skulle legge ned virksomheten så lenge krigen varte, og her var Thorleif sterkt engasjert i å reise rundt til klubber og lag for å fortelle om beslutningen. Denne idrettsblokaden ble en stor suksess. Han ble valgt til formann i Frøy 1946. Klubben blomstret opp med sykkelgruppe, bandygruppe, fotballgruppe, håndballgruppe og damegruppe. Håndballgruppa ble kretsleder i håndball for damer, bandylaget ble også kretsledere og fotballgruppa rykket opp en divisjon. Det ble avholdt styremøter hver mandag i Oslo Cyklekrets sine lokaler i Idrettens hus i St. Olavsgt. Leien ble satt til kr. 15.- pr. mnd.

Damegruppa gjorde i den tiden en kjempejobb. Annenhver søndag var det sammenkomst i et leid lokale i Bogstadveien. Der var det kaffe og vafler og anledning til en svingom. Damegruppa leiet også en hytte i Nittedal, og der var det ofte sosialt samvær. Samholdet i klubben var strekt. Klubben var den toneangivende i den tiden. Det er nok å nevne at i "Mjøsa Rundt" vant Frøylaget med 25 minutter. Thorleif gjorde en stor innsats i gjennomføringen av Østkantrippet. (Se dette)

Økonomien var anstrengt, og klubben måtte ty til lotterier. En gang gikk styret til det dristige skritt å kjøpe inn en motorsykkel for utlodding, men Bjartmar Gjerde som den gang var politimester sa nei til lotteritillatelse, og sykkelen ble solgt med tap. Det ble i stedet loddet ut et radioapparat.

Vi leser i referater fra styremøter i hans formannstid:

24/5 1948: Bevilget reise en vei for de ryttere som startet i Hamar med kr. 10.- pr. mann.

31/5 1948: Ny løypetrasé for Østkantrippet godkjent: Sofienberggt. ved kirken, Rathkesgt., Herslebsgt., Tegleverksgt., Seilduksgt., Toftesgt., Sofienberggt. bort til kirken ca 100m fra hjørnet av Rathkesgt. hvor mål er lagt.

13/6 1948: Sendt skriv til Statens Bensinkontor ang. kjøretillatelse til Halden i forbindelse med "Iddefjorden Rundt"

18/8 1948: Under eventuelt ble det satt spørsmålstegn ved at Wilhelm Trygg ble forbigått ved uttakning til Olympiaden. Likeledes ble styrets søknad til NCF om deltakelse for Wilhelm Trygg i VM i Amsterdam avslått.
Fotballgruppa bevilget kr. 53,16 til ny fotball. Pengene er overskudd fra papirinnsamling.

15/11 1948: Styrets forslag for generalforsamlingen til økning av medlemskontingenten: Voksne over 17 år fra kr. 6.- til kr.10.-. Under 17 år uforandret kr. 3.-.

Klubben feiret 20-års jubileum på Original Pilsen i 1948. Presidenten i Norges Cykleforbund: Alf Storm Larsen var invitert, og han kom og kastet glans over festen.

Klubben hadde en dyktig damegruppe, og takket være dens iherdige loddsalg, gikk festen med overskudd.

På jubileumsfesten ble stifterne som fremdeles var medlemmer av foreningen utnevnt til æresmedlemmer:. Disse var:

Oswald Bunes, som hadde sin storhetstid som formann både før og etter den 2. verdenskrig, ble for sin innsats utnevnt som klubbens æresmedlem. Han var Mr. Frøy og hadde de fleste verv innen klubben.

Kolbjørn Dillevig var også en markant skikkelse de første årene i Frøys historie. I likhet med Bunes ble han på 20års-jubileet utnevnt til æresmedlem i klubben.

Håkon Jensen fikk sitt æresmedlemsskap for sitt sterke engasjement i klubben. Han viet mye av sin fritid til arbeid i Krets og Forbund.

Andre utmerkelser:

Haakon Jensen kom i 1946 inn i Norges Cykleforbund der han for sin innsats ble belønnet med forbundets fortjenestemerke.

Thorleif Rode fikk NCF's fortjenestemerke i 1948,

Haakon Hansen fikk det i 1949,

Oswald Bunes i 1951 og

Torbjørn Pedersen i 1953.

I 1951 ble **Aage Jørgensen** valgt i Norges Cykleforbunds' styre.

I 1952 ble **Haakon Hansen** valgt inn i Norges Cykleforbunds styre.

NCF's gullmerke ble tildelt **Jacob Vespoor** og **Arvid Høst** i 1994.

Gode aktive ryttere i tiden 1948-1954

Klubben hadde en rekke gode ryttere i denne tiden, og vi nevner:

Per Torkildsen var en dyktig rytter rett etter den andre verdenskrig. I 1948 fikk han Norges Cykleforbunds gullmerke for tiden 2.50.57 på 100 km tempo. Samme året vant han NM på 170 km fellesstart og for den bragden fikk han kongepokalen. Han var deltaker til de olympiske leker i London og verdensmesterskapet i Holland. Utover i 50-åra fungerte Per som trener for Frøy.

Odd Sørensen

var et sjeldent talent. I 1950 kjørte han i gutteklassen inn til beste tid på 10 km. med 15.13. Ikke nok med det, dette resultat ga ham 3. plass blant seniorenene. Vi leser fra Trampe og trå: Et bemerkelsesverdig tilfelle finner vi på 10 km. hvor gutterytteren Odd Sørensen går inn til 3.plass foran en kar som Wilhelm Trygg, og bare 1 sek. etter Kåre Johansen.

Arvid Høst

var på vei oppover i sin karriere da han dagen etter å ha blitt nr. 10 i Norgesmesterskapet i Tønsberg i 1954 omkom i en tragisk arbeidsulykke.

Han hadde da fått NCF's distansemerke i gull, og han hadde bestenoteringen det året på 140 km tempo med tiden 3.50.37. Han hadde ellers seier i det store Røykenrittet og en fin 2.plass i Tyrifjorden Rundt.

Hans Hansson skriver:

Av og til må vi dessverre motta dødsbudskap som vi stiller oss helt uforstående overfor. Hardt og brutalt hender det at unge, sunde mennesker blir revet bort fra oss – akkurat i det øyeblikk da de står foran store og verdifulle livsoppgaver. En slik smertelig melding fikk vi tidlig mandag morgen, den 13. september i år. Arvid Høst ble stygt skadet under en ulykke på sitt arbeidssted, og livet sto ikke til å redde. Men Arvid vil ikke bare bli husket som den fremragende aktive syklisten. Alle konkurrentene – og først og fremst klubbvennene i Idrettsforeningen Frøy – vil huske ham som den fine kamerat han alltid var. Det blir et stort tomrom etter Arvid.

Her er diplomtet til Arvid Høst for klubbmesterskapet i 1954. Det rakk han ikke å motta før han døde:

Andre gode ryttere fra Frøy i denne tiden var, foruten de nevnte og brødrene Trygg var:

Willy Slemdal, Håkon Hansen, Tor Larsen, Sigurd Ruud, Konrad Hansen, Thor Berg, Knut Lauritsen, Erik Pedersen, Ragnar Klemp, Alfred Jacobsen, A. Johannesen, Knut Tangen, Knut Johansen, Bjørn Kjell Pettersen, Jacob Verspor, Bjørn Pedersen, Harald Dalsrud, Thore Leira, Øivind Johnsen, Jan-Erik Alm, Per Olsen, Knut Denny Johansen, Åge Larsen, Jan Leira, Bjørn Pedersen, Kjell Larsen, Frank Johansen, Thorstein Melvik, Knut Gulbrandsen og Arne Johansen.

I 1950 var det 23 aktive fra klubben som deltok i 153 ritt.

I tidsrommet 1948-1954 hadde Frøy 51 plasseringer på premielista i norgesmesterskap og var 4. beste klubb. I 1954 var Frøy nest beste klubb. 11 ryttere var med på premielista Bare Sportsklubben Rye var foran med 29 ryttere.

Opp gjennom tidene har IF Frøy vært kjent for sine mange populære sykkelritt: Østkantrippet, Sørum Rundt, Etterstadløpet, Osloppet, og senere: Frøys Internasjonale Ungdomsritt, Frøypokalen, Frøys Grand Prix og på terrengsiden: Skullerudrittet, Østmarkrittet og Scott Cup.

Klubbens desidert mest suksessfulle arrangement i løpet av de første 75 årene har vært:

Østkantrippet

Vi sakser fra innbydelsen til rittet i 1948: Østkantrippet ble for første gang arrangert i 1946. Dagens ritt er således det tredje ritt. Begge de to foregående arrangementer ble en suksess, og begge ganger overværet av over 20.000 tilskuere som vel er publikumsrekord for disse rundbanerittene som er blitt så populære.

Traséen gikk rundt Sørli plass, men i 1948 ble den flyttet til Grünerløkka og var på 2500 m og det ble kjørt 20 runder, til sammen 50 km.

